

עפ"ת (חיפה) 631-03-13 - רוסלן קוזנצוב נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

12.6.13

עפ"ת 631-03-13 קוזנצוב נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט כמאל סעב

המערער	רוסלן קוזנצוב
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל - ע"י פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

למערער טען עו"ד תומר גונן.

למשיבה טען עו"ד שגב אדלר.

פסק דין

פתח דבר:

1. לפניי ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה, (להלן: "בית משפט לתעבורה"), אשר ניתן ביום 07/02/13, ע"י השופט שמואל יציב, בתיק תת"ע 5558-05-12.

2. הערעור מופנה כנגד גזר הדין של בית משפט לתעבורה וחומרת הדין.

ההליך בפני בית המשפט לתעבורה:

3. נגד המערער הוגש כתב אישום שמייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"), ביחד עם סעיף 64ב' (א) לפקודה, סעיף 64(3) (א) לפקודה וסעיף 39א' לפקודה.

4. בעובדות כתב האישום נטען כי ביום 02/03/12, בשעה 23:00, בכביש השירות הפנימי, מול הכניסה לאולמי "קאלה", נהג המערער ברכב בהיותו שיכור וזאת על יסוד העובדה שסירב לתת דגימת אויר נשוף.

5. המערער זומן לבית משפט לתעבורה ליום 24/06/12, לשיבה זו הוא לא התייצב ועל כן הורשע בעבירות שיוחסו לו בהיעדרו והטיעונים לעונש נקבעו במועד אחר אליו זומן באמצעות צו הבאה.

6. ביום 11/11/12, הגיש המערער בקשה לבית משפט לתעבורה ובה עתר לביטול הכרעת הדין שניתנה בהיעדר. לבקשה צירף המערער תצהיר ובו הלן על התייחסות השוטרים אליו בעת שערכו אותו והעבירו אותו לתחנת המשטרה, שם ערכו מספר מסמכים תוך שהוא ממתין בתחנת המשטרה.

7. המערער טען עוד כי הוא לא קיבל לידי שום מסמך המזמין אותו לדיון. לטענתו, מדברי השוטרים, הבין שהוא יקבל הודעה לגבי הדיון אליו הוא זומן. עוד טען המערער כי הוא לא סירב לחתום על הדו"ח וכי לדעתו הוא לא ביצע כל עבירה של נהיגה בשכרות.

8. ביום 07/02/13, קבע בית משפט לתעבורה כי עורך ההזמנה מסר אותה למערער, כפי שעולה מהדו"ח. עוד נקבע כי התצהיר אינו מפרט את נסיבות המקרה ולא מתייחס לאשר התרחש בפועל בשטח כפי שטען בא כוח המערער בטיעונו בעל פה וכי מכתב האישום עולה כי המערער סירב לתת דגימת אויר נשוף בהתאם לדרישת שוטר.

9. עוד התייחס בית משפט לתעבורה לטענות בא כוח המערער שהועלו בעל פה ביחס לכשלים ראייתיים, על אף שהכשלים לא פורטו ולא נתן להם משקל כלשהו. בסופו של יום, בית משפט לתעבורה דחה את הבקשה לביטול הכרעת הדין, שמע את הטענות לעניין העונש וגזר את דינו של המערער.

10. בית משפט לתעבורה הטיל על המערער את העונשים הבאים:

24 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי לתקופה של 3 חודשים ולמשך 3 שנים, קנס בסך 1,000 ₪ שישולם תוך 90 יום ועקב גילו הצעיר, נמנע מלהטיל עליו מאסר מותנה.

11. כאמור, הערעור מופנה כנגד פסק הדין של בית משפט לתעבורה וכנגד החלטתו הדוחה את הבקשה לביטול הכרעת הדין שניתנה בהיעדר.

טענות הצדדים:

12. בא כוח המערער חזר על טענותיו שהעלה בבית משפט לתעבורה ואף בטיעונו בעל פי הוסיף וטען כי כתב האישום אינו חתום בידי תובע, כדרישת הדין.

13. עוד טען בא כוח המערער כי המערער טען בתצהירו שהוא לא קיבל זימון וכי המשיבה לא חקרה אותו בעניין זה, כך שדבריו לא נסתרו ומכאן שטענתו שלא קיבל זימון לדיון לא נסתרה.

14. עוד נטען כי המערער סבור כי לא ביצע כל עבירה ומכאן השארת הרשעתו בדיון עלולה להנציח עיוות דין משמעותי. המערער לא הגיע לשימוע לעניין הפסילה ואיסור השימוש ברכב כי לא ידע על כך ולא זומן להתייצב בפני קצין משטרה. לטענתו, לידי השוטר לא

מסר כל מסמך.

15. לדעת המערער, הכחשתו לנטען נגדו בכתב האישום מבלי שבית משפט ישמע את גרסתו ואת גרסת השוטרים מעלה ספק מבוסס ביחס ליכולת המשיבה להוכיח את אשמתו. שיקול זה, גובר, לטענת המערער, על סדרי הדין, על פיהם המערער הורשע בהיעדרו ולכן ראוי בנסיבות העניין לתת למערער את יומו בבית המשפט ולהשמיע את קולו מעל דוכן העדים.

16. על כן, ביקש המערער מבית המשפט לקבל את הערעור, לבטל את פסק הדין של בית משפט לתעבורה ולהחזיר את הדין אליו כדי לתת למערער הזדמנות להביא בפני בית משפט לתעבורה את גרסתו.

17. המשיבה סבורה כי יש לדחות את הערעור. החלטת בית משפט לתעבורה מנומקת ומפורטת. אין לתת כל משקל לטענות המערער הן ביחס לפגמים שבכתב האישום עליהם הצביע הסנגור.

חוסר חתימת תובע על כתב האישום הוא פגם טכני שאינו מעלה ואינו מוריד, הטענה לא הועלתה בבית משפט לתעבורה ונזנחה, דבר המעיד על משקלה השולי.

מה גם, שניתן היה לתקן את הפגם במהלך הדין בבית המשפט לתעבורה כשכל תובע היה חותם על כתב האישום. כמו כן, עולה מהמסמכים שהשוטרים ערכו ומדו"ח העבירה כי כתב האישום והזימון לדין נמסר לידי המערער.

18. עוד טענה המשיבה כי אין לתת כל משקל לטענות המערער שלא הועלו כלל במסגרת הודעת הערעור או בפני בית המשפט לתעבורה. טענות אלו הועלו רק בדין בפני מותב זה במסגרת הטיעונים בעל פה.

19. מההזמנה לדין עולה כי המערער זומן כדין. בדוח נרשם כי המערער קיבל את דו"ח העבירה בתאריך 02/03/13, אך סירב לחתום ודי בכך כדי לראות בכך כי המשיבה קיימה את המוטל עליה לשם זימון המערער לדין.

בא כוח המשיבה הוסיף והפנה לסירובו של המערער לחתום על מסמכים נוספים, המערער היה בתוך תחנת המשטרה ואף השוטרים הודיעו לו כי הוא צפוי להליך משפטי.

20. על כן, ביקשה המשיבה לדחות את הערעור.

דין והכרעה:

21. שוב מתעוררת בפניי הסוגיה של הרשעת נאשם בהיעדרו וגזירת דינו במעמדו. הגם שמדובר בדין שחלקו היה בהיעדר המערער - (מתן הכרעת הדין), חלה על סוגיה זו ההלכה הקובעת כי על מי שמבקש לבטל הליך שהתקיים בהיעדרו להראות קיומה של עילה אחת משתי עילות. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, קבע שתי עילות חלופיות: **העילה הראשונה** - מתן הסבר סביר להיעדרות **והשנייה** - להצביע על קיומו של חשש ממשי לעיוות דין.

עמוד 3

לעניין סוגיה זו ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (ניתנה ביום 29.12.09), רע"פ 5146/09 **שרעב נ' מדינת ישראל** (ניתנה ביום 28.7.09), רע"פ 1773/04 **אלעוברה נ' מדינת ישראל** (ניתנה ביום 23.2.04), רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל** (ניתנה ביום 2.10.03), רע"פ 5377/03 **וגדי נ' מדינת ישראל** (ניתנה ביום 29.6.03), רע"פ 8333/09 **חביבי נ' מדינת ישראל** (ניתנה ביום 25.10.09) ורע"פ 511/10 **ג'אודאד על אבו מוהנא נ' מדינת ישראל** (ניתנה ביום 25.1.10).

22. באשר לעילה הראשונה המתבססת על טענת המערער שהוא לא זומן לדיון ולא נמסרו לידיו המסמכים, יש בטענה זו כדי לבסס בקשה לביטול הכרעת הדין שניתנה בהיעדר לו אכן עלה בידי המערער להוכיח טענתו זו.

אולם, מעיון בכתב האישום עולה כי המערער חתם על דו"ח העיכוב, סירב לחתום על דו"ח העבירה ובעיקר על אישור המסירה וסירב לחתום על אישור בדבר נטילת רישיון הנהיגה וזימון נהג לשימוע בפני קצין משטרה.

השימוע התקיים בהיעדרו כי לא התייצב. מדוח העיכוב עולה כי הוא טען שלא נהג ברכב, על כן, כל הנתונים הנ"ל עומדים בסתירה לנטען באופן כללי וסתמי בתצהיר המערער הגם שלא נחקר עליו. היה ניתן לצפות מהמערער לפרט את תצהירו ולהתייחס למהלך העניינים והתרחשות הדברים מאז שעוכב ועד להעברתו לתחנת המשטרה ולתאר את אשר התרחש שם.

23. מהמסמכים עולה כי המערער זומן כדיון, אך הוא סירב לחתום על הזימון ולכן אין בטענתו בתצהיר כדי לסתור את האמור בכתב האישום, הגם שהוא לא נחקר על תצהירו. אזכיר שבית משפט לתעבורה דן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר, ללא הצדדים, כך שבדרך כלל המצהירים לא נחקרים על תצהיריהם.

24. זאת ועוד, המערער כפר באופן סתמי וטען כי לדעתו הוא לא ביצע כל עבירה. אין בטענה כללית, סתמית ולא מפורטת זו, כדי לבסס את העילה השנייה של החשש הממשי לקיומו של עיוות דין.

25. כמו כן, לא מצאתי מקום לקבל את טענת המערער ביחס לחוסר החתימה על כתב האישום. אכן, ראוי שהמשיבה תקפיד שכתבי האישום יחתמו על ידי מי שהוסמך לכך, אך המדובר בפגם טכני וניתן לתקנו בכל עת, לו הטענה הייתה מועלית בפני בית משפט לתעבורה. דין טענה זו להידחות גם משום שלא הועלתה בפני בית משפט לתעבורה ומשום שמדובר בפגם שניתן לרפאות אותו בכל שלב בלי שהדבר יפגע בהגנת הנאשם ובעניינו, המערער.

26. תקנה 35 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד - 1974 אומנם קובעת כי על תובע לחתום כתב האישום וזה לשונה:

"כתב אישום המוגש לבית המשפט יהיה חתום ביד תובע, הודעת ערעור מטעם התובע תהיה חתומה בידו, הודעת ערעור מטעם הנאשם - בידו או ביד סנגורו.."

תקנה זו יש לבחון ביחד עם סעיף 238 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב 1982,

אשר קובע:

"ליקוי טכני בעריכתו של מסמך הנערך לפי חוק זה, אין בו כדי לפגום בתוקפם של ההליכים על פיו, אולם אם נראה לבית המשפט כי יש בדבר חשש לעיוות דינו של הנאשם, רשאי הוא לדחות את הדיון למועד אחר או להורות הוראה אחרת כדי להסיר את החשש".

לעניין זה ראו דנ"פ 9263-99, **מדינת ישראל נ' בקשי**, (ניתן ביום 21/08/2000).

עוד יש להפנות לרע"פ 4338-04, **מאיר נאור נ' מדינת ישראל**, (ניתנה ביום 10/06/04), שם נדחתה בקשת המבקש למתן רשות ערעור על פסק דין של בית משפט המחוזי בחיפה, אשר קיבל ערעור המדינה וביטל את פסק דינו של בית משפט השלום בחיפה - (השופט א. אליקים), על פיו זוכה נאשם משום שכתב האישום המתוקן לא היה חתום.

27. מהפסיקה, החוק והתקנות, עולה כי הגם שנפל פגם טכני בכתב האישום, אך משפגם זה לא פגע בהגנת הנאשם ולא קיפח את זכויותיו הדיוניות והמהותיות, אין לראות בו, בנסיבות העניין כפגם שיש בו כדי להצדיק ביטול פסק דין שניתן בהיעדר וקל וחומר כאשר רק הכרעת הדין ניתנה בהיעדרו.

28. בטרם סיום, אציין כי ברישא של הודעת הערעור נאמר: **" מוגשת בזאת הודעת ערעור על גזר הדין ..."** ובסיפא של הודעת הערעור - בסעיף 10, עתר המערער: **" ... לקבל את ערעור זה ולהחזיר את התיק לשלב ההקראה ..."**. זאת ועוד בטיעונים בפני לא טען המערער לעניין העונש לכן לא מצאתי חובה לדון בהרחבה בסוגיה זו, למרות הנטען בהודעת הערעור.

מעבר לנדרש אציין כי על המערער הוטל עונש הפסילה המינימאלי הקבוע ב**פקודה** ויתר רכיבי הענישה אינם חמורים עד למידה המצדיקה התערבות ערכאת הערעור.

סוף דבר:

29. אשר על כן, לא מצאתי כי עלה בידי המערער להוכיח קיומה של אחת העילות, שדי בקיום אחת מהן כדי להביא לביטול פסק דין שניתן בהעדר ובענייננו הכרעת דין שניתנה בהיעדר.

30. אשר על כן, אני דוחה את הערעור. על המערער לקיים את גזר הדין.

31. **המזכירות תשלח עותק מפסק דין זה לצדדים בדואר רשום עם אישור מסירה.**

ניתן היום, ד' תמוז תשע"ג, 12 יוני 2013, בהעדר הצדדים.